

'Komt, laten wij aanbidden...'

Toespraak in de Kerstnacht in Schollebaar, 24 december 2007

'Komt, laten wij aanbidden, komt, laten wij aanbidden, komt, laten wij aanbidden, die Koning.'
Wat is dat eigenlijk, aanbidden?

Nou, ik weet niet hoe dat bij u is, maar als ik denk aan 'aanbidden', dan zie zo in gedachten de stal voor me, met Jezus, het kleine Kindje in de kribbe, en Jozef en Maria, en dan de herders, geknielend voor die kribbe. Van die herders wordt dat trouwens in de Bijbel niet verteld, dat ze knielden bij de kribbe, maar van de wijzen uit het oosten staat het er wél. 'Drie koningen' worden ze soms ook wel genoemd, maar in de Bijbel staat gewoon: 'wijzen uit het oosten'. Als die wijzen uit in Bethlehem komen, dan staat er in Mattheüs 2: 11: 'Toen ze in het huis gekomen waren, vonden zij het Kindje, met Maria, zijn moeder. Ze wierpen zich neer om het Kind te aanbidden.'

Aanbidden is aanbieden

Aanbidden, volgens de dikke Van Dale betekent dat: 'iemand met geestdrift bewonderen' of 'als goddelijk wezen vereren.' Als je iemand aanbidt, dan adoreer je hem!

In feite, als je iemand aanbidt, dan ga je hélemaal op in die ander. Je gééft jezelf, helemaal. *Aanbidden is aanbieden!*

En nu is de grote vraag: waar geef je je aan? Waar geeft u zich aan? En jij, waar geef jij je aan? Dát is nou iets, om over na te denken tijdens de Kerstdagen. Geef ik me aan de goede dingen? Want waar ik me aan gééft, dat aanbid ik. *Aanbidden is aanbieden!*

Waar leef je voor?

Ik heb een boekje gekregen met Sinterklaas. Dat is een heel apart boekje. Het is geschreven door Barend Weegink, dat is een dominee, die heeft hier toevallig gisteren nog gepreikt. En Barend Weegink heeft een bijzondere hobby: hij verzamelt opmerkelijke rouwadvertenties. Hij knipt ze zelf uit, en er zijn mensen die weten van zijn hobby, die sturen hem advertenties toe. En in dat boekje, 'Einde oefening' heet het, heeft Barend Weegink allerlei teksten opgenomen die in rouwadvertenties staan. Vaak wordt in één regel gezegd, waar iemand zich aan gegeven heeft in z'n leven. Wat aanbid je? Waar geef je je aan? Ik zal er eens een paar voorlezen:

*Op het veld vanuit de Meer
strooide ik je as terneer.
Je hart was daar, zo menig keer
zondag: dan wint Ajax weer.*

Ja, daar kan dus je hart zijn. Of wat denkt u van deze:

Hij was een Bourgondiër in hart en nieren.

Ziet u 'm al voor u, die persoon? Of deze:

We gunnen je een eeuwige seizoenplaats.

Waar geef je je hart aan? Aan Ajax? Nou, dat zal hier niet zo snel gebeuren... Feyenoord misschien? Of aan eten en drinken en vrolijk zijn? Als een Bourgondiër? Of aan je caravan?

Waar leef je nou eigenlijk voor? Aan wie, of wat, geef je je hart? Wat is nou je diepste drijfveer? Wie aanbid je?

Aanbidden doe je meestal onbewust

Weet u wat nou het gekke is? Aanbidden doe je meestal onbewust. Je denkt er helemaal niet zo over na, waar je nou je hart aan geeft. Maar ondertussen zijn er héél veel mensen met spijt. Spijt als haar op hun hoofd. Misschien u ook wel. 'Waarom heb ik niet veel meer aandacht gegeven aan mijn kinderen?' Hoe vaak hoor je dat niet? 'Ik was áltijd maar bezig met m'n werk. Waarom? Ja, waarom? Je wilt hogerop komen, je wilt geld verdienen. Maar ik had helemaal niet in de gaten dat ik vervreemde van mijn kinderen.'

Of: 'Ik was zó bezig met de sportclub. Altijd maar bezig, elk weekend, noem maar op. En ondertussen dacht ik dat ik een goed huwelijk had, totdat mijn vrouw een ander had, en zei: "Jij, je was er nooit!"'

Weet u, ook al leef je nog zo netjes, en ben je een heel correct burger, toch kun je uiteindelijk leven voor jezelf. Voor je eigen carrière. Voor je eigen hobby's. Voor je eigen partemonnee en je eigen spullen. Voor je auto of voor je vakanties. Voor je eigen beroemdheid. Of voor je eigen lusten, waar je als een blind paard achteraan holt. U zegt: 'Nee, zo ben ik niet'. Maar als we vanavond nou eens heel eerlijk in de spiegel kijken? Het is niet voor niets dat er zoveel mensen spijt hebben. Die waren het zich ook niet bewust, dat ze leefden voor zichzelf. Totdat het te laat was.

Maar het kan ook anders. Je kunt ook leven voor een ander. Altijd geven, altijd geven! Aan je kinderen, aan je man, je vrouw. Aan je vrienden, je collega's. Aan je buurt. Geweldig is dat! Dat is een heel mooie manier van leven. En tegelijkertijd is toch de vraag: 'Wat doet dat met jezelf?' Heb je uiteindelijk misschien klaargestaan voor alles en iedereen, en blijf je zelf achter met een leeg hart, onvervuld?

Waarom zou je Jezus aanbidden?

'Komt, laten we aanbidden die Koning!' Dat is, heel eenvoudig, de boodschap van vanavond. Geef je hart niet aan van alles en nog wat, aanbid niet jezelf en aanbid ook geen andere mensen, maar aanbid Jezus Christus. U zegt: 'Waarom zou ik dat doen? Ik ben niet gelovig, ik ben niet religieus. Ik ben niet zo opgevoed.' Of: 'Ik ben wel zo opgevoed, maar ik heb dat allemaal achter me gelaten. Ik heb daar geen behoefte aan.'

Wat is nu het bijzondere aan Jezus? Weet u, Jezus is de schakel naar je Maker. Naar je Schepper, je hemelse Vader. In de Kerstnacht is Jezus op aarde gekomen, om het contact met God te herstellen. Juist als God bij u uit

beeld geraakt is, is de Kerstboodschap voor u bestemd! U heeft misschien vandaag gedacht: 'Moet ik daar nou wel heen, naar die Kerstnacht, ik ben helemaal geen kerkganger.' Als dat zo is, wil ik u dit zeggen. Wie is Jezus? Jezus is God Zelf, die Mens is geworden, juist om ons op te zoeken. Terwijl wij niet naar Hem zochten. In de nacht van deze wereld staat het opeens levensgroot boven ons leven geschreven: 'God is liefde!'

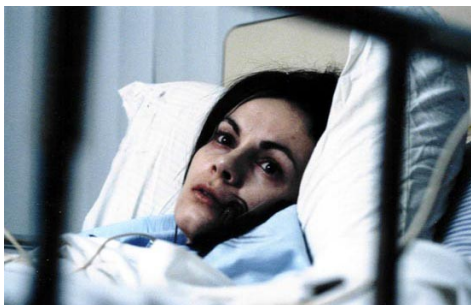
Jezus is gekomen om ons te redden van al onze schijn-doelen. Al die dingen waar wij helemaal voor gaan, en die het niet waard zijn om voor te gaan. 'Komt, laten wij aanbidden die Koning'. Dat is een oproep om bij Jezus te komen en dóór Jezus, via Jezus, de weg te vinden naar je Bron, naar de Oorsprong van je leven, de weg naar God, naar je hemelse Vader.

Jezus is uit de hemel gekomen, als een Kind in een kribbe, om de weg te gaan naar het kruis. En daar, aan het kruis, heeft Hij al onze schuld, al ons falen als mensen, op Zijn schouders genomen. Hij heeft daarvoor de straf gedragen, Hij heeft ervoor betaald. En Hij zegt: 'Geloof maar in Mij, dan ligt de weg naar God open.'

In contact komen met je Maker

En als er contact komt met je Maker, pas dán ga je ontdekken welke doelen écht de moeite waard zijn om voor te leven. Pas dan ga je ontdekken wat het betekent om een lijn naar Boven te hebben, contact met de hemel. Als je gelooft in Jezus Christus, geeft Hij je eeuwig leven. Dat betekent dus uitzicht over de dood heen. Maar het betekent ook, dat je een hemelse Vader hebt die dag in, dag uit met je meegaat en die je de weg wijst, zodat je later géén spijt hoeft te hebben. Zal ik een voorbeeld noemen hoe dat werkt, gewoon in de praktijk?

Ze heette Laura. Laura lag in het ziekenhuis, in de dagen voor Kerst. Haar man zat in het buitenland, voor zaken. En hun

dochtertje logeerde bij oma. Veel bezoek was er niet, iedereen was druk aan het voorbereiden voor de feestdagen. Eerder ging de telefoon nogal eens, maar nu ook niet. Laura voelde zich eenzaam en verlaten. Verlaten door mensen. Verlaten, ook door God. Er stond wel een mooie Kerstster op haar nachtkastje, maar die hielp haar niet echt.

Toen ging de telefoon. 'Eindelijk!' dacht ze. 'Iemand die me opbelt.' 'Met Laura!'

'Spreek ik met mevrouw Bos?'

'Nee, sorry, ik denk dat u een verkeerd nummer hebt ingetoetst.'

'O, excuus, neemt u me niet kwalijk,' klonk het. En toen voelde Laura zich nóg eenzamer. Krijg je telefoon, is het een vergissing...

En toen ging-ie wéér, voor de tweede keer. 'Met Laura!' En weer was het dezelfde stem. 'O sorry, ik probeer toch echt het nummer van mevrouw Bos te bellen.'

'Nee,' zei Laura, 'u hebt echt een verkeerd nummer.'

En toen klonk de stem door de telefoon een beetje verlegen: 'Mevrouw, ik ben christen, het is misschien een rare vraag, maar mag ik soms voor u bidden?'

Laura was stomverbaasd. 'Ja, graag', zei ze, 'ik lig in het ziekenhuis en voel me ontzettend alleen.'

En zomaar, door de telefoon, sprak de stem van de jonge man aan de andere kant van de lijn een gebed uit. En tijdens het bidden verdween de twijfel uit Laura's hart, en de angst, en het verdriet. Na het gebed zei de stem:

'Bedank de Here Jezus maar', en voor Laura om een naam kon vragen, was het gesprek voorbij. Maar Laura bleef verwonderd achter. 'Hoe is het mogelijk!' dacht ze. 'Jezus is hier. Hij heeft gezien hoe moeilijk ik het had. En Hij is me te hulp geschoten.'

Laura maakte zich druk om allerlei dingen. Maar het belangrijkste was ze bijna vergeten: het contact met haar hemelse Vader. Alleen Hij is het waard om voor te leven, als het andere is tijdelijk, en vluchtig, en vergankelijk.

Leren zien wat er écht toe doet

Weet, u zo'n verhaal is één verhaal. En er zijn hier in de kerk, vanavond, allerlei mensen die u soortgelijke verhalen zouden kunnen vertellen. Als je door Jezus met God verbonden raakt, dan ga je, dwars door alle omstandigheden heen, zien wat er écht toe doet. Wat écht belangrijk is. Wat je leven écht inhoud geeft, en diepte. Vanuit die relatie met God leer je jezelf géven, geven aan God, en geven aan de ander. En daar word je zelf alleen maar rijker van.

Wie aanbid je?

'Komt, laten wij aanbidden...' Aanbidden is aanbieden. Wie aanbidt u? En jij, wie bied jij je hart aan? De uitnodiging vanavond is heel duidelijk: aanbid Jezus Christus. Als u die keus maakt, zult u eeuwig dankbaar zijn!

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280,
c.m.van.loon@freeler.nl